

ליקוטי אמרים

פרק ז והנה מקום משכן נפש הבהמית שמקליפת
נוגה בכל איש ישראל הוא בלב בחלל
שמאלי שהוא מלא דם וכתיב כי הדם הוא הנפש ולכן
כל התאות והתפארות וכעס ודומיהן הן בלב ומהלב
הן מתפשטות בכל הגוף וגם עולה למוח שבראש
לחשב ולהרהר בהן ולהתחכם בהן כמו שהדם מקורו
בלב ומהלב מתפשט לכל האברים וגם עולה להמוח
שבראש. אך מקום משכן נפש האלהית הוא במוחין
שבראש ומשם מתפשטת לכל האברים וגם בלב בחלל
הימני שאין בו דם וכמ"ש לב חכם לימינו והיא אהבת
ה' כרשפי שלהבת מתלהבת בלב משכילים המבינים
ומתבוננים בדעתם אשר במוחם בדברים המעוררים
את האהבה. וכן שמחת לבב בתפארת ה' והדר גאונו
כאשר עיני החכם אשר בראשו במוח חכמתו ובינתו
מסתכלים ביקרא דמלכא ותפארת גדולתו עד אין חקר
ואין סוף ותכלית כמבואר במקום אחר וכן שאר מדות
קדושות שבלב הן מחב"ד שבמוחין.